

KÜRTÖS

XVI. évfolyam 9. szám

Közéleti havilap

2018. szeptember

Ára 0,50 EUR

Válaszúton Európa

A rendszerekkel az a baj, hogy soha nem tökéletesek. Így volt ez a nagy Szovjetunióval, a KGST-vel, és ugyanebbe a hibába esik, esett az Európai Unió is, mely mostanság inkább hasonlít egy diktatórikus Szovjetunióhoz, mintsem egy olyan demokratikus intézményhez, mely az európai emberek dolgait kellene hogy védelmezze, képviselje. Kezdjük talán mindjárt a halállal, mely a fejétől büzik. Jean Claude Junker egy idült alkoholista. Jobb falvak kisebb söntéseiben este fél nyolc után már nem szolgálnák ki őt, még sörrel sem. Ezzel szemben ma egy olyan intézmény vezetője, mely egész Európát irányítja. Ha egy akármilyen munkahelyen így jelenne meg egy egyszerű európai állampolgár, aki átlagfizetésből él, páros lábbal rúgnák ki őt. Úgy látszik, ez a jog a fizetések aránytalan emelkedésénél arányosan csökken. A Sargentini-jelentés elfogadásával az Európai Unió totális csődjé csak még jobban felgyorsul, hiszen olyan tagállamot ítélnék el hazug és megalapozatlan vádak alapján, mely Európát védi, védte és védeni is fogja geopolitikai elhelyezkedése miatt, hiszen Európa és az iszlám világ határa éppen egybeesik Magyarország és a Balkán határával. Régen ezért köszönetet mondtak volna, ma azonban a Soros György bérencei által uralt EU teljesen elvesztette önazonosságát, védelmi reflexeit. A gyöngeséget pedig kihasználja az erősebb. Számolatlanul érkeznek az Unióba az álmenekültek tízezrei, akik több százezres mobiltelefonnal ugyan rendelkeznek, de a papírjaik a „menekülés” útvonalán sorra elvesznek. Nem tudjuk, kik ők, honnan jöttek, milyen idősök, és milyen a végzettségük. Bemondásra és Allah szakállára esküdve elhiszünk nekik mindent. Ma az európai embernek ez a privilégium nem jár, MI pusztán adót kell hogy fizessünk, hogy ezt a bandát eltarthassa valaki. A mai átlagpolgár, ha nincs megfelelő gyakorlata az adott szakterületen, még munkát sem kap. Jelenleg Európában közel 25 millió fiatalnak nincs munkája, az uniós vezetők mégis arról beszélnek, hogy a menekültek befogadására azért van szükség, mert munkaerőhiány van. Hogy is van ez tehát? Az európai baloldal nem munkaerőt, hanem szavazóbázist enged be magának, hogy a bukott és halálraítélt politikájuk agonizálását még néhány évtizeddel kitolják az új agysebészek és épületgépészek segítségével. Magyarországot tehát megbüntették, mert kiáll az kereszténység és az emberi értékek, mint a család, a hit és a nemzet mára elévültnek tűnő eszméje mellett. Azok a hazaáruló baloldali és liberális képviselők, akik saját hazájuk ellen szavaztak a parlamentben, kicsinyes bosszút álltak Orbán Viktoron, mert Magyarországon megfosztotta politikájával ezt a szálnalmas csúrhét, hogy az országot irányíthassák. Ezzel a mostani tettükkel még lejjebb csúsztak a politika emésztőgödrében. De nem jobb a helyzet Szlovákiában sem, mely ország képviselői is úgy gondolják, hogy Magyarország valóban nem jogállam. Az a Boris Zala, smeres képviselő is úgy gondolja, aki egy olyan pártot képvisel az Unió parlamentjében, mely párt gyakorlatilag a politikai bűnözés magas fokát honosította meg Szlovákiában. Említsük csak a Kuciak-gyilkosságot, a olasz maffiával való összefonódást kormányzati szinten. Hogy ezen platformon olyan jobboldali politikus, mint Eduard Kukan is megjelenik, már csak hab a tortán. Ez is jelzi, hogy az öskommunisták mindenhol ott vannak.

Európa választút elé érkezett. A jövő májusi európai parlamenti választások feleletet adhatnak néhány kérdésre. Például arra, hogy maradt-e még annyi védekező ösztönünk, hogy ne dőljünk a saját kardunkba. Van-e erőnk ahhoz, hogy olyan képviselőket küldjünk az EU parlamentjébe, akik számára a család, a hit, a nemzet még jelentenek valamit, vagy végleg Afrika és Ázsia gyarmatává válunk. Ezt a kérdést ki-ki válaszolja meg önmagának.

Hrubík Béla

MEGHÍVÓ

A CSEMADOK

Országos Tanácsa megbízásából
a Csemadok Nagykürtösi Területi
Választmánya

tisztelettel meghív minden érdeklődőt a

XIX. ŐSZIRÓZSA

magyar nótá-énekesek országos
versenyére, amely

október 13-14-én kerül megrendezésre.
Szombaton Nagycsalomján a próbák, az
elődöntő és a nótáest,
vasárnap pedig Ipolynyéken a verseny
döntője várja a nótakedvelő közönséget.

Mindkét nap a dunamocsi Mezei Zsolt és
zenekara kíséri az énekeseket.

Támogató a Kisebbségi Kulturális Alap 2018.

*„Az ember kötelessége, hogy a
maga népét szolgálja. Az, aki
ez alól kihúzza magát, az a népe
árulója.”*

Kós Károly

Újabb mérföldkőhöz érkezett az Ipolyvarbó-Örhalom híd építésének előkészítése

Augusztus közepén kaptuk a jó hírt, hogy az Ipolyvarbó-Örhalom közötti Ipoly-híd megépítésére vonatkozó kormányközi megegyezést Érsek Árpád közlekedésügyi miniszter úr a szlovák kormány elé terjeszti. Valójában nem igazán köztudott, hogy milyen hosszadalmas és bonyolult az a folyamat, ami egy új, határokat összekötő híd megépítését kell hogy megelőzze. Bár már évekkel ezelőtt megszületett a szándék újabb hidak megépítésére, ahhoz, hogy a tervből valóság legyen, magának az építésnek a mikéntjét, annak részleteit is meg kell határozni. A kormányközi megállapodás előkészítését a miniszter úr még 2016-ban elindította, amit egyeztetések, tanácskozások sora követett. Ennek eredményeképp a megállapodás megkötését augusztus 22-én hagyta jóvá a szlovák kormány. Reményeink szerint a dokumentum aláírására még ez év végéig sor kerülhet. A térségben élők számára nagy megtiszteltetés volna, ha a kormányközi megállapodás megkötésére ünnepélyes keretek között a térségben kerülhetne sor.

Nagyra értékeljük a miniszter úr erőfeszítését, aminek következtében a hídépítés előkészítése újabb szakaszba lépett, és elhárult az akadály az építési engedély kiadása előtt. Támogatására nem csak a jelenlegi hidak esetében számíthatunk - már államtitkárként 2011-12-ben is nagyban segítette a Pető-Pöstenypusztai és Rárós-Ráróspusztai hidak megépülését is. Értesüléseink szerint a közeljövőben az Ipolyhídvéget és Drégelypalánkot összekötő híd is jóváhagyásra kerülhet a kormányközi megállapodás.

A tervek szerint Ipolyvarbó térségében a hídépítés az Interreg V-A Szlovákia-Magyarország 2014-2020 együttműködési program forrásaiból kerül megvalósításra, kiegészülve Besztercebánya megye támogatásával. Az építkezés jövő ősszel kezdődhet.

A megépülő új közúti híd 3,5 tonnánál könnyebb gépjárművek számára lenne

lehetőséggel, és fahíddal kötötték össze az Ipoly két partját. Azóta is ápolják és fejlesztik az együttműködést, nem csak kulturális, szabadidős vagy közösségi téren, de fontos az új gazdasági, üzleti kapcsolatok kialakítása is. Faggyas Marcel polgármester úr elmondása szerint a hídépítéssel a falu zsáktelepülés jellegének megszüntetése

járható. Bár a híd teherbírása negyven tonna, ám a kapcsolódó közutak nem megfelelőek teherforgalom lebonyolítására, ezért szükséges a korlátozás. A leendő hidat főleg személygépkocsik vehetik igénybe, de bizonyos keretek között nem kizárt a tömegközlekedési igények kielégítése sem.

Bár a második világháborút követően a híd megszűntével Ipolyvarbó és Örhalom között megszűnt a természetes kapcsolatot, a két település lakosai sohasem adták fel a reményt. Amint lehetségessé vált, az elsők között éltek a

és a környékére jellemző lakosságcsökkenés visszafordítása, valamint az itt élők számára kedvezőbb életkörülmények teremtése a cél. Az önkormányzat is mindent megtesz annak érdekében, hogy a híd mihamarább megépüljön, és a falu fokozatosan visszakapja régi fényét.

Lőrincz Mária
Középső-Ipoly Mente Regionális
Fejlesztési Ügynökség

Helyi akciócsoportok kezdhették el működésüket a Nagykürtösi járásban

Önkormányzatokból, polgári társulásokból és kisvállalkozókból álló nógrádi és honti helyi akciócsoportok (HACS) pályáztak sikerrel a mezőgazdasági minisztérium által a vidékfejlesztés területén belül kiírt uniós támogatásra. A Mezőgazdasági Kifizetési Ügynökség még tavaly, az év végén postázta a sikeres pályázóknak a határozatot, hogy az alakuló közgyűléseket minél előbb megejthessék. Azóta - a lehetőségekhez mérten - teljes erővel megindult a munka az akciócsoportokon belül mind Bussán, mind Ipolynyéken, a székelyhelyeken. „Még az előző kormány hirdette meg a programot, de azt érzékeltük, hogy valahogy nem tudtak egyről a kettőre jutni benne. Sok volt a kérdőjel nem világos döntés. Az tárca új vezetése először megszüntette, és utána, tavaly tavasszal újra kiírta. Ekkor már azért pörgősebben mentek a dolgok, téltre eredményt hirdettek. Már régóta vártuk, és megjött a jó hír: nyertünk. Azóta megszülettek az első kiírások is, lassan, remélhetően, a pénzek is megérkeznek. Számunkra fontos, mivel utófinanszírozott rendszerről beszélünk. Tehát először megépítjük, banki hitelből kifizetjük, majd csak utána kérhetjük vissza a költségeket. Ilyenkor minden nap számít” - mondta Suchánsky Pál, Ipolykér polgármestere és egyben a nógrádi HACS frissen választott alelnöke.

„Ha egyszer megítélték, akkor mielőbb szeretnénk méríteni amennyit lehet, hisz a számlán levő pénz csak akkor hasznos, ha felhasználják” - tette hozzá Ádám Béla, Csalár község polgármestere, aki a HACS alapító tagjai közé tartozik.

Az alakuló közgyűléseken a tárcát Csicsai Gábor mezőgazdasági államtitkár személyesen képviselte. „A személyes részvételemmel szerettem volna aláhúzni maga a projekt, de számomra a nagykürtösi régió jelentőségét is. A helyi akciócso-

portok létrehozása, azoknak működtetése a vidékfejlesztés finanszírozásának egy merőben újfajta és jövőbe mutató struktúráját képviselik. A források jelentős nagyságán kívül a rendszer újdonsága és egyben igazi jelentősége a támogatások odaítélésének decentralizációja. Már a mikrorégiót érintő átfogó stratégiákat is maguk a helyi akciócsoportok, a környéken élő és azt ismerő emberek dolgozták ki, figyelembe véve a helyi szükségleteket. Ezen kívül stratégiából adódó egyes részpályázatok kiírását, értékelését, folyamatát is maguk fogják végezni. Leegyszerűsítve, nem Pozsony osztja majd el a pénzt, hanem egyenesen maguk az akciócsoportok. Egyetlen cent sorsa sem lehet kétséges, mert a kis csoporton belül minden és mindenki könnyen ellenőrizhető. A fő cél: regionális szintű, minél több kisebb projekt támogatása, ami által helybeni, fenntartható állandó munkahelyeket várunk” - mondta el lapunknak az államtitkár.

Több mint 120 HACS nyújtotta be stratégiáját, pályázatát. Egyelőre úgy néz ki, alig több mint a fele felelt meg a követelményeknek. Az említett kürtösi 2 akciócsoporton belül közel 70 szubjektum számíthat segítségre. Az egyes akciócsoportok forrásainak nagysága a régióban élő lakosok létszámára vezethető vissza. Így próbálta a minisztérium betartani az igazságosság elvét. Autóbusz-megállók, mikrobuszok, járdák, de halottasház vagy az iskola kazánjának felújítása és egyéb innovatív technológiák szerepelnek a kívánalmak között. Mondhatni prózai dolgok, amelyek a helyi közösségek életét hivatottak majd könnyíteni, hogy élhetőbbé, vonzóbbá tegyék községeinket.

Dr. Kocsis Erzsébet

Csicsai Gábor:

Pálinkás jó reggelt!

(Zöld utat kapott a pálinkafőzés)

Elképesztően nagy felhőrdülést váltott ki a pálinkát, vagy nevezzük inkább csak alkoholt (a pálinka megnevezés ugyanis kizárólag csak gyümölcsből készült párlatokat illeti) desztilláló cégek háza táján a Híd még júniusban, első olvasatban beterjesztett törvényjavaslata. A javaslat megengedni majd az otthoni pálinkafőzést.

Természetesen az EU által előírt minimális bejelentési és adófeltételek mellett, kizárólag saját fogyasztásra, saját gyümölcsből egy meghatározott maximális mennyiségi határig - ennyi dióhéjban a javaslat lényege. Kaptunk s kapunk hideget, meleget a „szakmától”, de a „nem szakmától” is, akik mögött persze újfent csak a „szakma” áll. A pánik mértéke akkora volt, mintha az a pár liter hazai rögtön az egész kommersz alkoholpiacot döntené zugába. Pedig, ha valaki a vészmadarak közül vette volna a bátorságot, és reálisan kiértékelte volna a számokat, rájött volna, hogy alig várható jelentősebb változás. Egy bizonyos fokú nagyvonalúság meg éppenséggel belefér a pakliba.

Egyébként meg a Híd nem csinál mást, mint a világosan megfogalmazott kormányprogramját teljesíti. Ezek szerint a mezőgazdaságon belül a vidékfejlesztést kulcsfontosságúnak tartja, meg kívánja teremteni a fenntartható vidék alapfeltételeit, megőrizni azt a maga eredetiségében. Ez nem csak a „dotációkon” keresztül anyagi támogatásokat jelent, hanem minden olyan - esetünkben törvénykezési és jogi - feltételrendszer létrehozását is, amelyek lehetővé teszik a vidékre jellemző tevékenységek gyakorlását. Na, mármint a hazai pálinka főzése pedig szervesen beleillik ebbe a képbe, kérem tisztelettel.

Nem látok semmi kivetnivalót abban, ha valaki a kertjében növe egy néhány gyümölcsfájának termését nem épp kompótbá, hanem pálinkásüvegbe dolgozza be. Legfeljebb az „asszonynak” kell majd elmagyarázni, hogy túlrett volt a barack...

De ez csekélység ahhoz képest, hogy alkalomadtán el lehessen majd dicsekedni a szomszédnak, hogy mit is sikerült összehozni. És nem feltétlenül az adókiesést meg a forgalomcsökkenést kell

látnunk egy-egy hazai flaskó mögött, hanem az egyén egész éves állandó munkájának gyümölcsét. Mindamellet, hogy otthon, büntetés terhe nélkül saját pálinkát lehet főzni, az valahol a polgári szabadságot is szimbolizálja.

Csak emlékeztetőül, a munka tavasszal a gyümölcsfák metszésével kezdődik, a kártevők elleni állandó harccal folytatódik, majd a szürettel végződik a kertben. És még nem beszéltem a cefre előkészítéséről, több hetes érleléséről, a megfelelő időpont eltalálásáról. Mindez megkövetel egy minimális pálinkafőzői szakmai tudás elsajátítását, hogy ne vesszen már kárba az a sok idő. És ami talán esetünkben a legfontosabb, hogy a dédelgetett nedűt ne hogy már a „gugolós” kategóriába sorolják, és csak szomszédriogatónak lehessen használni.

Mindez összevetve jellemzi azt a varázslatos, annyit emlegetett vidéki ember mentalitását, aminek a megőrzésére tettük le voksunkat. Ezt viszont egy belvárosi luxusirodából vagy az előtte parkoló böhöm nagy izomautóból megérteni eléggé körülményes...

Testvértelepülési szerződést írt alá Ipolybalog és Budakeszi

Augusztus 20-án díjátadással egybekötött ünnepi ülésre került sor Budakeszin, melynek keretében megkötötték Ipolybalog és Budakeszi testvértelepülési szerződését. Az ünnepségen Ipolybalogot négytagú küldöttség képviselte Bálint Péter polgármesterrel az élen.

Dr. Győri Ottília polgármester asszony ünnepi beszédében kiemelte augusztus 20-a jelentőségét. Ez a nap Magyarország létezésének és ezeréves történelmének méltó megünnepléséről szól. A szerződés megkötése előtti időszakot így jellemezte:

„Budakeszi és Ipolybalog kapcsolata 1996-ban kezdődött. A két település akkori vezetői a kölcsönös látogatások révén jobban megismerték egymás települését, kultúráját, társadalmát, sportéletét. Ez a kapcsolat aztán 2016-ban felélénkült, a két település vezetése nyitottá vált a kötelék szorosabbra fűzésére, ezért aztán Budakeszi képviselő-testülete idén áprilisban kezdeményezte a testvértelepülési szerződés megkötését Ipolybaloggal. A felvidéki, többségében ma is magyarul beszélő település vezetése nyitott volt ennek a köteléknek a megerősítésére, így kerülhet sor mindannyiunk örömére a mai napon, államalapításunk ünnepén, Ipolybalog és Budakeszi testvértelepülési kapcsolatának szorosabbra fűzésére. Ezzel ünnepélyes keretek között is kinyilvánítjuk itt is, most is, hogy a továbbiakban is a legjobb tudásunk szerint támogatjuk, erősítjük és ápoljuk a két település közötti kulturális, sport, valamint a határon átvelő magyar kapcsolatokat. Bízom benne és biztos is vagyok benne, hogy mindent megteszünk és megtesznek én is annak érdekében, hogy mindez közös fejlődésünket szolgálja a jövőben is.“

Bálint Péter, Ipolybalog polgármestere ennek kapcsán beszédében elmondta: „Nagy öröm számunkra, hogy - ilyen kis faluból, mint Ipolybalog - ma, ezen a nagy ünnepen, Szent István államalapító ünnepén itt részt vehetünk, és közösen kinyilváníthatjuk a testvértelepülési kapcsolatot. Megérkezéskor többen megkérdezték tőlem, hogy hol is van ez az Ipolybalog, ezért pár szóval bemutatnám. Falunknak mintegy 830 lakosa van, kilencéves magyar nyelvű alapiskolával és mellette működő művészeti alapiskolával rendelkezünk, amelyet hét faluból látogatnak a diákok. Van egy magyar nyelvű óvodánk is, amelyet 19-20 gyermek látogat, szeptembertől azonban 22-en lesznek. Gazdag kulturális és sporthagyományokkal rendelkezünk, az infrastruktúránk majdnem teljesen ki van építve, minden adott egy élhető közösség számára. Visszatérve arra, hogy hol is van Ipolybalog, úgy jellemezném, hogy a Börzsöny-hegység keleti vonulatánál és a Korponai-hegyvonulat déli részén, Drégely várával átellenben az Ipoly folyó jobb partján,

tehát a Felvidéken. Mi is köt minket Szent Istvánhoz és hagyatékaikhoz és a magyarsághoz? El kell mondanom, hogy 1304-ben egy éjszakán át Árpád-kori templomunkban őrizték a Szent Koronát, ennek emlékére került fel aztán a templom tornyára kereszt helyet a Szent Korona. Tudomásunk szerint a Kárpát-medencében még két helyen van korona a kereszt helyett, ez a pozsonyi koronázási templom (Szent Márton-székesegyház) és a jászberényi templom, ezekre a korona felkerülése későbbi keletkezésű. A falu és az egyház közös elhatározásából elkészült a Szent Korona hű másolata, ennek megszentelésére és templomunkban való elhelyezésére 2005. augusztus 14-én került sor, napra pontosan a 701. évfordulón. Azóta minden évben Szent Korona Ünnepet tartunk, az idén volt a 14. Ennek kapcsán el kell mondanom, hogy akinek nincs múltja, annak jövője sincs.

Mi nagyon büszkék vagyunk falunk gazdag múltjára, hagyományaira, jelenkori fejlődőképességére, ezen belül pedig reméljük, hogy megtartó képességére is számíthatunk. Különösen abból a tényből kiindulva, hogy nyitottak vagyunk mindenki felé, mi is támogatjuk a nehezebb sorsban levőket,

és örömmel fogadjuk mások felénk nyújtott segítő kezét. Nagy öröm számunkra, hogy itt lehetünk, és a mai napon megerősíthetjük a testvértelepülési köteléket Önökkel, melynek nem az ad tartalmat, hogy aláírjuk, hanem az a tény, hogy mi egy vérből valók vagyunk. Az aláírással csak megerősítjük, hogy összetartozunk, és szeretnénk is összetartozni, gazdagítva egymást az élet minden területén.“

Az aláírási aktus után Budakeszi polgármester asszonya a város kulcsát ajándékozta Ipolybalognak. A nap további részében közösen vettek részt a több helyszínen zajló kulturális rendezvényeken.

Balogh Gábor

Augusztus 20. Bussán

Augusztus 20-a Magyarország nemzeti ünnepe, valamint Szent István király államalapító emlékünepe.

Ebben az évben a Csemadok Bussai Alapszervezetének vezetősége úgy döntött, ünnepeljünk hasznosan - munkával, szórakozással egybekötve. Az időjárás is kedvezett, így

takarításra, lecsófőzésre készültünk fel. Szép számban gyűltünk össze a múzeumkertben. A brigádosok egyik csoportja a múzeum előtti parkot takarította, a többiek a benti helyiségeket tették szebbé, tisztábbá.

Ami viszont a fő célunk volt, az egyházi emlékszoba berendezése. Tudniillik a községi hivatal segítségével új vakolatot kaptak a falak, és a padlózat is friss betonszönyeget kapott. Így már csak a takarítás várt ránk.

Munka közben ment a csevegés, éneklés, emlékezők, és a katlanos lecsó is készült közben. Örültem, hogy a fiatalabb korosztály is eljött közénk, és hogy van bennük segítőkészség, mi

több, érzik az ünnep és a magyarság értékeit. Erről is szólt többek között ez a nap, egyszerűen nagyszerű volt.

Köszönöm mindenkinek, aki részt vett, és segített ezt a napot ünnepélyesebbé tenni. Köszönöm a segítséget és minden támogatást, főleg Végh Zoltán polgármester urunknak.

Ezúton várunk minden kedves látogatót, aki még nem volt, és szeretné megnézni Bussán a múzeumot.

Bombor Ivett

Szüreti ünnepség Bussán

Az idei szüreti ünnepségünk hagyomány szerint közös felvonulással kezdődött a helyi községi hivatal előtt. Az ünnepi menet a templom előtt gyülekezett. Nagy örömmel fogadtuk közénk a fiatalokat is, így legalább van egy kis remény az utánpótlásra. A szentmisét új lelkiatyánk, Mgr. Peter Ondřík tartotta, aki magyarul sajnos nem tud, de ígérete szerint jövőre már az ebéd előtti imát magyarul fogja elmondani. A szentmise keretében megszentelte a terményeket, az új kenyeret, bort stb., és ezeket közösen

fogyasztottuk el a mise után. Ezt követően ebéd volt a községi hivatalának előcsarnokában, ahová mindenkit szeretettel

meghívtunk. Ebéd után, kávézás közben dalra fakadtunk, felelevenítettük a szüreti ünnepséggel kapcsolatos népdalokat. Meghívásunkat elfogadta Balogh Gábor, a CSNTV elnöke is. Köszönet a Csemadok vezetőségi tagjainak, polgármester urunknak, Végh Zoltán mérnök úrnak és mindenkinek, aki segítségével és jelenlétével hozzájárult szüreti ünnepségünk sikeres megszervezéséhez.

BOMBOR IVETT

a Csemadok Bussai ASZ elnöknője

Becsengettek...

Tanévnyitó az Ipolyi Arnold Alapiskolában

Szeptember 3-án - az ország többi alap- és középfokú oktatási intézményéhez hasonlóan - az Ipolyi Arnold Alapiskolában is megkezdődött az új tanév. A hosszú nyári szünidő után kipihenve, feltöltődve, új élményekkel tértek vissza a diákok az iskola falai közé, hogy megkezdődjön számukra a munka, azaz a tanulás, ismeretszerzés, készségfejlesztés.

A tanévnyitó hagyományosan szentmisével vette kezdetét, ahol György Ferenc lelkiatya biztatását, tanévindító gondolatait hallgathattuk meg. Visszatérve az iskolába az intézmény igazgatója, Molnár Barnabás tartotta meg tanévnyitó beszédét. Külön üdvözölte Bálint Péter polgármester urat, a lelkiatyát, a szülői szövetség elnökőjét, Nedela Timeát és az iskolatanács elnökét, Stricho Józsefet. Köszöntötte a megjelent szülőket, hozzátartozókat, majd kis elsőseinkhez fordult, akik 15-en vannak, s

akik közül néhányan szorongva, mások bátran és vidáman várták, hogy elfoglalhassák helyüket az első osztály padjaiban. Ezután az elsősök szüleinek köszönte meg, hogy iskolánkat választották, s kérte őket, hogy együttműködve, közösen tegyünk meg mindent azért, hogy gyermekeik számára a beilleszkedés zökkenőmentes, az iskolai oktató-nevelő munka a lehető leghatékonyabb, az elért tanulmányi eredmények pedig a legjobbak legyenek. A felső tagozatra lépő ötödikesekhez, ill. a tanév végén az iskolától búcsúzó kilencedikesekhez is külön szólt az igazgató úr. Felhívta a figyelmet a tanulás, a rendszeresség, a tisztességes versenyszellem, a baráti kapcsolatok és közösségek ápolásának, a tudást és képességeket fejlesztő lehetőségek kihasználásának fontosságára, amely nélkül nehéz lesz boldogulni az életben. Végül a pedagóguskollégának

kívánt sikeres új tanévet, és köszönetet mondott minden alkalmazottnak, hogy az iskola tisztán, rendezetten várja most is a diákokat. Továbbá szólt arról, hogy egy, az Ipolybalogi Községi Hivatallal közösen beadott pályázat pozitív elbírálásban részesült, s így az elkövetkező két évben újabb fejlesztések várhatók az intézményben. Kiemelte a szülői szövetséggel való jó együttműködést is, majd megnyitotta a 2018/2019-es tanévet.

Az ünnepélyes tanévnyitó záró részében Hrenák Aranka igazgatóhelyettes ismertette a tanulókkal és a jelen lévő szülőkkel az iskolai évvel kapcsolatos legfontosabb szervezési tudni-

valókat, majd a diákok osztályfőnökeikkel elvonultak a tantermekbe, hogy egy rendhagyó osztályfőnöki óra keretében a nyári élmények mesélésén át ráhangolódjanak az új tanévre.

-ná-

Tanévkezdés a Balassi Bálint Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában

Két hónapig tartó önfeledt nyári vakáció után szeptember 3-án ünnepélyes keretek között diákjaink előtt kinyíltak iskolánk kapui, és kezdetét vette a 2018/2019-es tanév a Balassi Bálint Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában. Tanévnyitónk iskolánk diákjainak zenés-verses összeállításával kezdődött. Nagy Olívia II. osztályos tanuló verssel köszöntötte a megjelent vendégeket, szülőket, pedagógusokat és tanulókat, őt követően Kišš Noémi /8.o./ furulyajátékát hallhattuk, majd Nagy Ráhel /3.o./ őszi dalcsoakra következett, Koháry Levente /6.o./ pedig gitárszólóval kedveskedett az egybegyűlteknak. Gyurász Szilvia, iskolánk igazgatónője ünnepi beszédében vázolta az új iskolai év fő fel-

adatait, kihívásokat, melyek a pedagógusokra és diákokra várnak, a tanulókat szorgalomra és kitartásra buzdította, a szülőket pedig szoros együttműködésre kérte fel.

Tanévnyitó ünnepségünket megtisztelte Hrubík Béla, Ipolynyék polgármestere is, aki eredményes, sikerekben gazdag tanévet kívánt peda-

gógusnak és diáknak egyaránt.

A tanévnyitó ünnepséget követő szentmisén

Parák József püspöki helynök kérte Isten áldását a sikeres tanévre.

Cseri Bernadett

Óvodafelújítás

Inám

A tanévnyitó napján, szeptember 3-án csillogó szemekkel indultak gyermekeink az óvodába, ugyanis egy teljesen felújított, jól felszerelt épületet vehettek birtokukba. A Kárpát-medencei óvodafejlesztési program keretén belül alkalmunk nyílt óvodánk felújítására és korszerűsítésére. A magyar kormány 67 ezer euróval támogatta az épületen folyó munkákat.

A felújítás tavasszal kezdődött, mely során az épület nemcsak belülről, hanem kívülről is megújult.

Az épület az 1950-es években kovácsműhelyként működött, majd az 1960-as évek elején kezdett óvodaként funkcionálni. Teljes körű felújítására már igen nagy szükség volt. A támogatásból sikerült kicserélni az egész tetőszerkezetet, megvalósult a külső hőszigetelés és az épület teljes vízszigetelése, nyílászárók cseréje, illemhely felújítása, az elektromos hálózat és a fűtés modernizálása.

Szeptember 3-án tehát településünk óvodája is átadásra került. A rendezvényen részt vett dr. Grezsa István, a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program miniszteri biztosa, Kiss Beáta, az MKP kulturális és oktatási alelnöke, Czibula Ádám, a Bethlen Gábor Alap Felvidék ügyvezető igazgatója, valamint Balla Mihály, a FIDESZ Nógrád megyei képviselője is. Grezsa István beszédében elmondta, hogy a magyar kormány pénzbeli támogatásainak, óvodafejlesztéseinek célja a gyermekek létszámának növekedése a magyar nevelési nyelvű intézményekben. Czibula Ádám elmondása szerint a Bethlen Gábor Alap és az önkormányzatok együttműködésével az utóbbi 2 évben 140 óvoda újulhatott meg a Felvidéken.

Óvodánkat jelenleg 12 gyermek látogatja, számuk viszont januártól előre láthatólag növekedni fog.

Régi Zsolt polgármester beszédében megköszönte a magyar kormány támogatását, majd köszönetet mondott falunk azon lakosainak is, akik bármilyen módon részt vettek és segítettek a felújítási munkálatokban. A szalag elvágása után Parák József püspöki helynök megáldotta az óvodát, majd Rados Klára tanító néni kíséretében elsőként a legkisebbek léphettek át a felújított óvoda küszöbét, miután rövid műsorral kedveskedtek a megjelenteknek.

Nagy lépés ez falunk életében, mivel az ilyen és ehhez hasonló lépések következtében növekszik az emberekben a bizalom, kevesebb a kétely. Bizunk benne, hogy óvodánkban még sok évig folyik majd magyar nyelven a tanítás.

Gyurkovics Szilvia

Ipolybalog

A tanévnyitó napján, szeptember harmadikán, a szokásosnál többen jelentek meg az ipolybalogi óvodában, mint az elvárható lett volna egy szokványos tanévnyitó keretén belül. A nagyobb érdeklődést kiváltó ok az óvoda épületének belső és külső megújulása, a kerítés, a járdák, a játszóterek átépítése, összekötése, biztonságosabbá tétele, ezek átadása és bemutatása. Ipolybalog önkormányzata - a magyar kormány által támogatott Kárpát-medencei óvoda- és bölcsődefejlesztési program keretén belül - a Bethlen Gábor Alaphoz benyújtott pályázaton a Magyar Közösség Pártja által is támogatott kérelmünkre mintegy nyolcvan ezer eurót nyert el óvodánk felújítására, korszerűsítésére.

Az átadási ünnepségen népes küldöttség vett részt, így dr. Grezsa István, a Kárpát-medencei óvodai és bölcsődefejlesztési program miniszteri biztosa, Balla Mihály, Nógrád megyei parlamenti képviselő, Czibula Ádám, a Bethlen Gábor Alap felvidéki ügyvezető igazgatója, Kiss Beáta, a Magyar Közösség Pártja kulturális és oktatási alelnöke, Jámor László, Besztercebánya megye képviselője, Budakeszi és Veresegyház testvértelepülések küldöttsége, környékbeli polgármesterek, vállalkozók, pedagógusok, a helyi képviselők és érdeklődő lakosok és természetesen az óvodások és szüleik.

Az átadási ünnepséget a falu polgármestere, Bálint Péter mérnök nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket, majd röviden elmondta a pályázat célját, a kapott támogatás felhasználását, köszönetét fejezte ki a magyar kormánynak és mindazoknak, akiknek a támogatás odaítélésében, a projekt elkészítésében, a kivitelezésben és a különböző segítségnyújtásban részük volt.

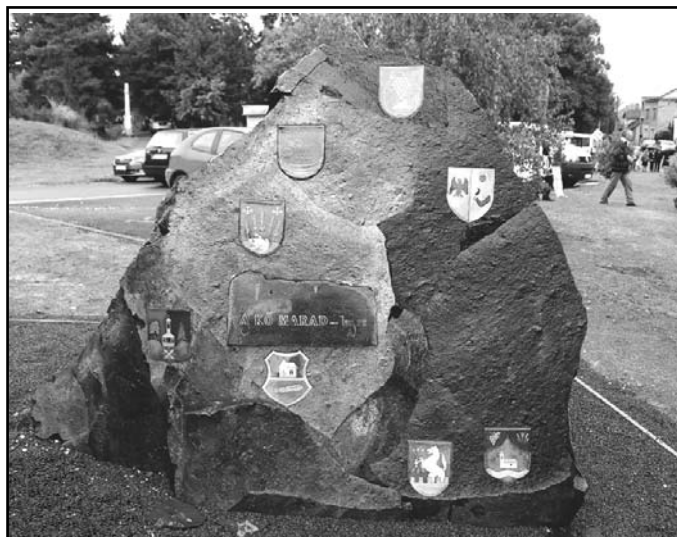
Dr. Grezsa István miniszteri biztos beszédében többek között elmondta, hogy a Kárpát-medencében a bölcsődei, óvodai felújítási program a gazdaságfejlesztési programok mellett a legnagyobb rendszerszintű nemzetpolitikai beavatkozás, hiszen közel negyven milliárd forint költségvetésből működik. Ennek a programnak elsőrendű célja az, hogy a nagyjából most 48 ezer, óvodába járó gyermek létszámát 60 ezerre növelje. Ha azt szeretnénk, hogy a jövőt a Kárpát-medencében magyarul írják, akkor ezért mindnyájunknak tenni kell. Maradjunk meg mindannyian abban a hitben és reményben, ahogyan azt szüleinktől és nagyszüleinktől tanultuk.

Kiss Beáta, az MKP kulturális és oktatási alelnöke a felvidéki magyar oktatás, látogatottság és lehetőségek felvázolása mellett kiemelte a magyar kormánynak azt a vállalását, hogy jelentős anyagi forrásokat áldoz fejlesztési célokra azzal a céllal, hogy a mi felvidéki magyar nemzetrészünk, magyar családjaink, a magyar közösségünk, méltó módon tudjon ragaszkodni ahhoz, ami az övé, és nem csak ragaszkodni, hanem a későbbiekben ezen túllépve gyarapítani is azt a közösséget, amelyhez tartozik.

Czibula Ádám, a BGA felvidéki ügyvezető igazgatója beszédében elmondta, megítéltetésnek veszi, hogy az anyagi támogatások megítélésénél együttműködhet az önkormányzatokkal, minek köszönhetően Felvidék-szerte 140 önkormányzati óvoda újulhatott, épülhetett meg. Mindannyian tudjuk, akik itt élünk, hogy megmaradásunk záloga két fontos dologban rejlik. Az egyik kultúránk megőrzése, megtartása, a másik pedig az oktatás, a magyar oktatás. Sikeres jövőt, sikeres tanévet kívánt az intézménynek és községünknek.

Cseri Erzsébet, az óvoda igazgatónője szintén köszöntötte a megjelenteket, megköszönte mindenki segítségét. Reményét fejezte ki, hogy a megújult épületben, talán a környezettől is megújult pedagógiai alapokon a régi, oly sokat próbált szeretettel és neveléssel még jobb eredményeket érnek majd el. Az óvodások egy kis műsorral kedveskedtek a jelenlévőknek.

Balogh Gábor

A kő marad...

A Nyék Falvak XI. Találkozásának margójára

Augusztus utolsó hétvégéjén Ipolynyék adott otthont annak az immár történelminek is nevezhető eseménynek - a Nyék Falvak Találkozásának -, melyet Ipolynyék önkormányzata indított el 2005-ben, amikor is először szervezte meg a fentebb említett találkozót. Az akkor nyolc településsel induló, mára szövetséggé erősödő csoportot, melyet a magyarországi Alsó-nyék, Felsőnyék, Kápolnásnék, Nyékládháza, Kisnyék és Hernyék részvételével, Szlovákiából Feketenyék, Nyékvárkony és Ipolynyék, Szerbiából Nyékinca községek alkotják, az elmúlt közel másfél évtized barátságok, kulturális és közművelődési kapcsolatok regementjét hozta létre. Ez egy olyan nagy család, mely utat mutat az egyre inkább erejét és kultúráját veszítő Európának, mely a hagyományok megélését, az anyanyelv, a történelem és az emberi értékek melletti kiállást helyezi előtérbe. A szombati programban a vendégek köszöntése és fogadása mellett még arra is figyeltek a helyi szervezők, hogy a találkozóval párhuzamosan futó események sorába beiktatassanak egy további testvértelepülési kapcsolat létrehozását, melyet a helyi önkormányzat egyhangúlag támogatott, mégpedig a lengyelországi Ochotnica Dolná településsel. A népes, mintegy 18 főből álló lengyel küldöttséget elkísérte a település polgármestere, Stanisław Jurkowski, valamint a község elöljárósága egy gorál népi zenekarral egyetemben, hogy bemutassák az ottani kultúrát, melyhez szintúgy hűen ragaszkodnak, mint a Nyék települések szerte a Kárpát-hazában. A délutáni történések a nemrégiben felújított Hősök terén kezdődtek, ahol ünnepélyesen felvonták a Magyar Országgyűlés, valamint a község zászlaját, majd ezt követően Hrubík Béla polgármester beszélt arról a szabadságról, melyet az I. és II. világháborúban elesett ipolynyéki hősök vívtak ki számunkra, és amely szabadságnak csak akkor van értéke, ha megbecsüljük azt mindazzal együtt, amit ez a szó ma jelent az emberek számára. A beszédet követően a Csemadok, az MKP helyi szervezetei, valamint a jelenlévő küldöttségek megkoszorúzták a hősök emléktábláit, majd Parák József püspöki helynök imájával felvértezve megkondult az a harang, melyet két évvel ezelőtt a székelyudvarhelyi Lázár Imre öntőmester műhelyéből hoztak a helyiek a Hősök terén felállított 56-os haranglábra a magyar állam hathatós támogatásának köszönhetően. A délutáni események a volt helyi fürdő parkolójában felállított szabadtéri színpadon folytatódtak, ahol Szabó Endre és csapata csángó népzenevel kedveskedtek a szépszámu közönségnek, csakúgy mint az Ochotnica Dolná-i gorál hagyományörző népzeneészek, akik viszont helyi gorál népzénét hoztak ízelítőnek Ipolynyékre. Ezt követően a Csemadok Karnevál csapatának énekesei szórakoztatták a nagyérdeműt, majd a QUALITON és a Booom zenekarok adtak ízelítőt a rock világából. Az esti sztrávendégek az egykori világhírű ABBA zenekar számaival adtak okot a nosztalgias hangulat megteremtésére, annál is inkább, mert a helyi borászatok már egész délután nagy vendégszeretettel kínálták a jobbnál jobb ipolynyéki borokat a helyi Pincefesztivál keretein belül. A jó borokról a Zsigmond, a Farkas, a Korcsog, a Zolczer, a Csernus és a zsélyi Gábor pincészetek gondoskodtak.

A vasárnapi program, bár az időjárás nem fogadta kegyeibe a szervezőket, sem volt kisebb volumenű, mint a szombati, hiszen a Szent István-i ünnepi szentmise után a helyi Szent István emlékparkban felavatták a Nyék Falvak Emlékszikláját, melyen a települések tűzzománcból készített címei mellett a hatalmas álló sziklatömbön ott ékeskedett Wass Albert márványba véssett örökérvényű gondolata: „A kő marad!” Az emléksziklát a Nyék települések vezetői, polgármesterei leplezték le közösen, majd Parák József atya felszentelte a Szózat dallamainak kíséretében, melyet a helyi Csemadok énekkara adott elő. Ezt követően a jelenlévő vendégek és helyi előljárók, szervezetek elhelyezték koszorúikat Szent István szobránál, majd a közös ebéd után a helyi kultúrházban ünnepélyes keretek között aláírták Ipolynyék és Ochotnica Dolná települések azt a testvértelepülési szerződést, mely az ezeréves lengyel-magyar barátság további erősítését és a két település civil, társadalmi szervezeteinek további együttműködését irányozza elő. A szerződés előszavát, melyet Hrubík Béla polgármester javaslatára a lengyel fél is elfogadott, az alábbiakban taglalja ezt a szövetséget: „Elfogadva és fejünket meghajtva az ezeréves lengyel-magyar barátság ténye előtt, melyet olyan közös történelmi személyiségek mint Árpád-házi Szent Kinga, Báthory István erdélyi fejedelem és Lengyelország királya, valamint Bem József altábornagy erősítettek, olyan közös történelmi események, mint a mohamedán megszállás elleni közös védekezés, a Rákóczi-szabadságharc, az 1848-49-es magyar szabadságharc és forradalom, a lengyel menekültek II. világháború alatti befogadása, az 1956-os forradalom lengyelek általi megsegítése, az 1980-as évekbeli rendszerellenes szolidaritásunk a lengyel néppel, valamint a jelenlegi közös küzdelmünk az európai keresztény kultúra védelmében igazolnak, kijelentjük, hogy a közös testvértelepülési szövetség megkötésével hitet teszünk e hagyományos barátság megtartása és megerősítése mellett, és minden elkövetünk, hogy településeink minden egyes polgára megismerje kapcsolatunk ezen történelmi tényeit.” A délutáni, Dalostalálkozó címmel meghirdetett hagyományörző műsor a rossz idő miatt a helyi moziteremben lett megtartva, de ennek ellenére megállapíthatjuk, hogy az elmúlt évek legszínvonalasabban előkészített és előadott kulturális seregszemléjét láthatta a nagyérdemű, ahol a helyi és a környékbeli hagyományörzők mellett felléptek a vajdasági oromhelygyesi citerások, a zsombói nyugdíjas énekkar, Alt Pisti és zenekara felvidéki népdalokkal, az Ochotnica Dolná-i gorál népzeneészek is. A tartalmas és színvonalas kultúrprogram után a csoportok egy közös énekléssel tettek pontot a gazdag program végére. Az egész napos történéseket az MTVA Kárpát Expressz műsorának munkatársai vették lencsevégre, és adták hírül az egész Kárpát-medencében, hogy Ipolynyék község, a nevéhez méltóan, ismét nagyot alkotott. Bár hivatalos felavatásra nem került sor, a találkozóra volt időzítve a községi hivatal előtt felállított irányoszlop elkészítése, mely Ipolynyék mind a 13 testvértelepülésének a nevét, távolságát és a helyének az irányát mutatja a kíváncsiskodók számára.

A napot az Ismerős arcok zenekar koncertje zárta volna, de ez csak félig sikeredett, mert az esővel párhuzamosan fújdogáló keleti szél másképpen döntött, de az alig öt szám elneklésével zárult koncert a Nélküled című dallal jelezte: „Egy vérből való vagyokunk”!

Utószó helyett még annyit hozzátehetünk, hogy Ipolynyék ismét, mint az elmúlt építő és alkotó évtizedben, feltette nevét a Kárpát-medence térképére, köszönhetően azoknak az emberi „szikláknak”, akik egész életükben ezt a közösséget, tágabban pedig a magyar nemzetet szolgálták és szolgálják mindhalálig. Az ő példájuk legyen mérce a mindenkorai felnövő generációk előtt, hogy ha az ember akar és tud, akkor csoda nagy dolgokra képes. Isten áldja azt a közösséget, mely rendelkezik ilyen szolgáló emberekkel!

Leleplezték Szeder Fábián első szobrát - 250 éves jubileumot ünnepeltek Csábon

Nagyszabású ünnepségsorozattal emlékeztek Csábon templomuk 250 éves jubileumára. Az ezerfős közsgben előadásokra, koncertekre, könyvbemutatókra és a palócok első kutatója, a bencés Szeder Fábián első szobrának leleplezésére is sor került az öt nap alatt.

A település központjában 1768 óta magaslik a Szűz Mária Szent Nevére felszentelt késő barokk stílusban épült római katolikus templom. Szeptember 12-étől nem csak maga a templom, de a templomkert és a plébániakert is életre kelt.

Az ünnepi eseménysorozat szentmisével indult, melyet ft. Dobos Péter lukanényei esperes celebrált, majd bemutatásra kerültek az erre az alkalomra készült kiadványok. Zaiko Ervin, aki a programsorozat szervezője is volt, a STÁCIÓK - 250 éves a csábi Szűz Mária Szent Neve Plébánia-templom címet viselő könyvet mutatta be. A kiadvány a templom múltjáról és jelenéről, valamint a csábi közösség hitéletéről ad képet az olvasónak színes és archív fotókkal illusztrálva. A kiadványt Ervin vezetésével ifj. Miskei Ferenc, Zaiko Veronika, Balga Jácinta és Zatyko Szilvia, a helyi közösség tagjai állították össze.

Zaiko Veronika, az Uram, jó nekünk itt lenni című énekfüzet ötletgazdája mutatta be azt a kiadványt, amely olyan régi egyházi énekeket tartalmaz, amelyeket Csábon, a templomukban énekeltek és ma is énekelnek, de nem találhatók meg az ismert énekeskönyvekben. Céljuk a kiadvánnyal az, hogy ezek az énekek ne merüljenek feledésbe, és tovább tudják adni a következő generációnak.

Az első nap két tehetséges felvidéki orgonaművész, Kubik Tamás és Zsilka Alan koncertjével zárult.

Csütörtökön a csábi születésű atyáké volt a főszerep. Ft. György Ferenc ipolybalogi plébános és ft. Balga Zoltán prágai atya szentmisével indították az estét, majd pedig egy kellemes és tanulságos beszélgetés keretében ismerhettük meg közelebbről életútjukat Balga Jácinta vezetésével. Nagyon érdekes volt hallani a két generáció véleményét egy-egy témakörben.

Az ünnepségsorozat felében a közösség ft. Farkas Zsolt szőgyéni plébánost látta vendégül, aki a szentmisén kívül egy nagyon érdekes előadással is gazdagította a programot. A résztvevők a 21. század

istenképeiről kaphattak egy átfogó bemutatót érdekes karikatúrákkal illusztrálva.

A szombat a családoké és a szórakozásé volt. A délelőtti szentmise után, melyet Parák József püspöki helynök

celebrált, teljesen megtelt a templomkert gyerekekkel, családokkal, érdeklődőkkel.

Ügyességi versenyekkel indult a programsorozat, ahol a szülők és a kisgyermek együtt teljesítették az egyes feladatokat. Majd pihenésképp a párkányi Little Symphony vonószekerek adott egy kitűnő koncertet, klasszikus és populáris dalok egyvelegét hallhattuk egyedi feldolgozásokban. Késő délután ft. Balga Zoltán atya tartott előadást a családokról, családalapításról Kellenek-e még a családok? címmel.

Az estét pedig a kitűnő Eucharist zenekar koncertje zárta, ahol a Gável testvérek teljesen magával ragadták a közönséget. Olyan dicsőítésben volt részük, amelyre eddig Csábon nem volt példa.

Ft. Novák József helyi plébános a nap végén nagy örömet fejezte ki annak látán, hogy igazi családként tudott együtt ünnepelni a helyi közösség a jubiláló templom falain kívül is.

A pontot az i-n a vasárnapi események jelentették. Valójában kettős ünnep zárta a hetet, mely nem csak a csábiaknak, de az Ipoly menti palócoknak is egyaránt kiemelkedő. Kettős ünnep azért, mert a helyi templom megélte a kétszáz-

ötvenedik évfordulóját, és mert ebben a jubiláló templomban 234 éve a hitköz-

ség tagja lett az a rendkívüli tehetséggel bíró csábi ember, akinek első szobra került leleplezésre a nap folyamán.

Az ünnepi szentmisét V á r s z e g i

Asztrik bencés szerzetes, püspök, pannonhalmi főapát celebrálta, aki felemelő szavakkal méltatta a helyi közösséget, és biztatta, hogy továbbra is maradjon meg ilyen erős hitben ebben a hektikus világban.

A szentmise után az ünnepi menet átvonult a község új parkjába a helyi alapiskola mellé, ahol helyet kapott Csáb neves szülöttjének, Szeder Fábiánnak az első szobra. A mellszobor a községből származó két lelkiatyának, ft. Balga Zoltán prágai lelkipásztornak és ft. Miskei László kanadai magyar plébános-

nak köszönhető, akik ezt a községnek adományozták. Az alkotás a Magyar Kultúra Lovagjának, Oláh Szilveszternek a keze munkáját dicséri.

A község polgármestere, Tóth Henrik beszédében rámutatott arra, hogy a szobornak kö-

szönhetően a község által kivitelezett közpark így nem csak fizikai, de szellemi felüdülést is nyújt majd az itt megpihenőknek. „A helyi alapiskola épületének tőzomszédságában méltó, jogos helyet kapott Szeder Fábián bencés pap, tanár, az első palócutató” - tette hozzá. A programsorozat zárásaként Várszegi Asztrik főapát áldotta meg a község első köztéri szobrát.

Testi-lelki feltöltődésben lehetett része az elmúlt napokban mindenkinek, aki ellátogatott Csábra, és tanúja volt ezeknek a jelenes pillanatoknak.

EZ

Fotók: Balga Marcel

Keresztavatás Galábocson

„Sokat fáradtak az élet tengerén, Pihenjete most Jézus szent szívén“ - hirdeti a fából faragott felirat a galábocsi temetőben.

Több mint hatvan év után új, fából faragott kereszt került a galábocsi temetőbe. Az ünnepélyes átadásra augusztus elején került sor. A kereszt megszentelés előtt Chudý István, Galábocs polgármestere köszöntötte a megjelenteket, aki beszédében rámutatott arra, hogy valójában miért is állít a hívő ember

keresztet. Ennek több oka is van. Az első, hogy megjelöljük azt a helyet, ahol szeretteink-őseink nyugszanak, másodszor megjelöljük szeretett szülőföldünket, és nem utolsósorban, hogy kimutassuk tiszteletünket Isten iránt. Lehet, hogy hatvan évvel ezelőtt is ezek voltak a fő okai a keresztállításnak. Ezen okok miatt a galábocsiak őseik példáját követve új keresztet állítottak, hogy ez a kereszt legyen példa, vigye tovább és őrizze meg sok-sok évtizeden át az utókor számára mindazt, amit a hívő embernek a kereszt, mint jelkép, felidéz. A kereszt megszentelését Jókay Lukáš atya a szentmise keretein belül végezte el. A keresztet Galábocs község testvértelepülésének fafaragó mestere, a nógrádsipeki Kanyó Balázs készítette, és akinek ezúton is köszönjük a gyönyörű mesterművet.

Chudý István

„Élmúlt az aratás, véget ért a nyár...”

- sóhajt fel Jeremiás próféta (vö. Jer 8,20). A falun élő ember nemcsak felsóhajt, hanem fellélegzik, mert ebben a mondatban most nekünk nem egy történelmi múltba való visszatekintés van belesűrítve, hanem a magunk mögött tudott nyár minden öröme és bánata, megpróbáltatása és sikere. Még folynak a munkák a földeken: szántás, vetés, a krumpliföldek már mindenütt termés nélkül árválkodnak, napraforgó, szója és kukorica várja a gépeket, a szilva-, körte- és barackfák gyümölcs nélkül nyújtóztatják a sok finomságtól megfáradt ágaikat, a szőlőskertek szüretelő emberek boldog dalolásától és beszédétől hangos, de már sok helyen megtörténik a hálaadás. Az őszi hónapokban hálát adunk a terménybetakarítás minden ajándékáért.

A Bibliából talán sokaknak ismerős egy történet az Evangélium névtelen gazdag emberéről (vö. Lk 12,16-21), aki - Babits szavaival élve - a „soha-meg-nem-elégedés himnuszát“ zengve harácsolta össze minden vagyonát. Senkire és semmire nem gondolt, csak magára, és arra, hogy önerejéből, semmiféle segítség nélkül mi mindent volt képes elérni, megszerezni, felhalmozni. Előfordulhat, hogy felmerül valakiben a kérdés: akkor mi most hogyan merünk Isten elé állni azzal, amit összegyűjtöttünk?

Nem kell kétségbe esni, hogy vajon helytelen-e az a magatartás, amikor a befőttes- és lekvárosüvegek garadájától roskadozó kamrapolcokat nézzük, a szépen sorakozó savanyúságokban gyönyörködünk, a rekeszekbe gyűjtött zöldségeket és gyümölcsöket rendezgetjük. Vagy hogy helytelen lenne a learatott gabonát eltárolnunk, hogy legyen mit adni az állatoknak az év további hónapjaiban, valamint legyen miből megsütni a „mindennapi kenyérünket“. Nem kell aggályoskodni! Aki hálát ad, az nem azt mondja: „jól gondoskodtál magadról“ (Lk 12,19), hanem: „mid van, amit nem kaptál“ (1Kor 4,7) és tudjuk, hogy az ajándékot illik megköszönni.

Nem helytelen a magatartás, hiszen nem csak magunknak termeltük meg a javakat, hanem gondolva másokra is. És mindemellett tudva, hogy mi legfőljebb csak vetettünk, palántáltunk, ültettünk, öntöztünk, gondoztunk, gyomláltunk, kapáltunk, de a növekedés, fejlődés, érés tőlünk függetlenül ment végbe, azt nem mi végeztük, a növekedést Isten adta (vö. 1Kor 3,6).

A hálaadás sem csak múltba tekintés, hogy mikért kell legalább annyit mondani „köszönöm“. Hanem hála, hogy a jövőnket is biztosítja Isten. Sokkal inkább előre nézés, mint nosztalgikus múltidézés. Amikor dolgozunk, akkor sem az van a szemünk előtt, hogy vajon megéri-e a legkisebb kézmozdítás is az adott pillanatban, hanem az, hogy a jövőben talán valami jó dolog lesz belőle. Ritka az olyan munka, aminek a gyümölcse azonnal beér.

Ráadásul a templomba nem valami személytelen zsákmányt viszünk hálaadásra, hanem az „emberi munka gyümölcset“. A sok-sokféle terményen túl - ahogy az ének is mondja - „az oltáron borunk, kenyérünk, benne munkánk, szenvedéseink“. Miként minden misében ezt ajánljuk fel, most, a betakarítási munkálatok végéhez közeledve, még inkább.

Balga Zoltán

Új Petőfi-ösztöndíjas a Nagykürtösi járásban

A Petőfi Sándor Program immáron 4. évadát kezdi meg idén szeptemberben. A Program célja, hogy Magyarország egy-egy, községe-szervezésben és/vagy a magyar kultúra valamely részében járatos ösztöndíjas kiküldésével segítse a Kárpát-medencében és vonzaskörzetében szórványban élő magyarok szervezeteit. Idén minden eddiginél több, 72 Petőfi-

ösztöndíjas kezdte meg a munkát összesen 11 országban, Szlovákia mellett Romániában, Ukrajnában, Szerbiában, Horvátországban, Boszniában, (Észak-)Macedóniában, Szlovéniában, Ausztriában, Csehországban és Lengyelországban. Felvidéken idén 13 ösztöndíjas segíti a helyi szervezetek, több helyen a CSEMADOK területi szervezeteinek munkáját. A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányához idén - három hölgy után - először egy férfi került Farkas Márton személyében, aki Ipolynyék központtal tölti itt ösztöndíjas idejét.

Farkas Márton népdalénekes vagyok, a Pest megyei Mende községből érkeztem. Végzettségem szerint könyvtáros-művelődésszervező, az elmúlt időszakban pedig utcazenész népdalénekes lennék. Aki erről az utóbbról szívesen vesz néhány gondolatot, annak ajánlom a muzsa.sk-n megjelent, Egy utcazenész missziója című, rólam készült riportot. 2016 januárjától a Virrantó Játszóbuszt (a Kárpát-medence első mobil játszóháza egy buszban berendezve) énekes, néptáncos csapatként erősítem. A Virrantóval kisebb-nagyobb időközönként jártuk a Kárpát-medence különféle tájait, játékos-zenés-táncos foglalkozásokat tartva mindenütt. A Játszóbuszt ebben a tanévben igyekszem a járásba is elhozni, hogy itt is minden gyerek élvezhesse a magyar nyelvű készség- és képességefejlesztő foglalkozásokat.

Érdeklődésem a határon túli magyarság iránt alapvetően népzenei eredetű. Édesanyám már kicsi koromban népdalkörbe vitt magával. Lassan húsz éve tanulom a Kárpát-medence különböző területeinek énekeit az Egyszólam Népzenei Táborban. A népdalokon keresztül megismertem, hogy az ország és a nemzet határai nem esnek egybe, és hogy rengeteg kulturális értéket tanulhatunk a határon túli nemzettestvéreinktől. A saját magam mulattatása mellett igyekszem a magyar népdal nagyszerűségét másoknak is megmutatni, így már 10 éve vezetem a budapesti Kertész Nótakört, és 8 éve vagyok tagja a bor- és katonadalokat éneklő Vadkanok Nemzeti Dalárdának. Az éneklés mellett néptáncal is foglalkozom, 6 évig a Kertész Táncgyulekben, az elmúlt 2 évben pedig a Rege Néptáncgyűttesben koptattam a padlót.

Elődeimhez hasonlóan részt veszek a Felvidéki Értéktár járást érintő részeinek teljessé tételében. Petőfi-ösztöndíjasként igyekszem felmérni a terület még ismert népszokásait, népzenejét, népdalait. A legfőbb feladatommak ezen helyi hagyományok ápolását, felelevenítését, a magyar identitás kulturális megerősítését tartom. Bizonyára most az Ipoly mentén is alkalmam nyílik népdalkört, néptáncórát vagy táncházat tartanom. Ilyen jellegű megkereséseket vagy olyan ajánlásokat, hogy kik vannak a környéken, akiktől még lehetne gyűjteni régi népdalokat, népszokásokat, örömmel veszek a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányán keresztül. A népzene mellett mindig is érdekelt a honismeret, végzett idegenvezető és túravezető is vagyok. Ezzel kapcsolatos ismereteimet gyalog- és kerékpártúrák, buszos kirándulások, valamint honismereti, történelmi szakkörök szervezésével szeretném kamatoztatni. Ilyen jellegű igényeket is nagyon szívesen veszek, igyekszem minden megkeresésnek eleget tenni. Remélem, hogy a járás magyarságának kulturális segédje lehetek az elkövetkező 9 hónapban!

Könyvajánló

Magyarnak születtem

Sajó Sándor élete és munkássága

A 2018-as évet Sajó Sándor születésének 150. és halálának 85. évfordulója tiszteletére a Palóc Társaság Sajó Sándor-emlékévvé nyilvánította. Az ezzel kapcsolatos események, rendezvények sorába illeszkedik annak a könyvnek a megjelenítése is, amely az ipolysági születésű „honszerető költő és pedagógus” életét és munkásságát mutatja be. A kötet három tanulmányt tartalmaz, amelyek közül az első kettő (dr. Bartha József: Sajó Sándor, a költő és Tóth József: Sajó Sándor c. írása) Sajó életrajzi vonatkozásait, ill. munkásságát, műveinek fogadtatását, visszhangját tárgyalja, míg a harmadik (Szarka Emese: Az elfeledett pedagógus - Sajó Sándor) pedagógusi, pedagógiai tevékenységét mutatja be. A Palóc Társasági Könyvek sorozatban megjelent kiadvány előszavában Pintér Jenő így ír a sokáig méltatlanul elfeledett költőről: „Elégiái, ódái hétfájdalmas magyar énekek. Költészete maga mély erkölcsi értékén és nemzetindító hatásán kívül nagybecsű esztétikai kincs is. ... A gondolatok és képek gazdag gyöngyhalmazát önti elénk, hangja férfias zengésű, nyelvének hatalmas ereje finom árnyalatokkal váltakozik. ... A hazafias tűz mellett az álmodozások színei, a világosság mellett az előkelő kifejezőmód s mindehhez az előadásnak páráját ritkító magyarsága.”

szerk.

Akikért a harang szól!

Ezzel a címmel, jelentéssel hívták Alsóbodokra, az Esterházy János Zarándokközpontba szeptember 15-re mindazokat, akik emlékezni szerettek volna és tiszteletüket kifejezni Esterházy János és Paulisz Boldizsár iránt.

Esterházy János zóborai végső nyugalomra helyezésének 1. évfordulója alkalmából ünnepi szabadtéri szentmisére és a Szent Kereszt felmagasztalása kápolna harangjainak (köztük a Ferenc pápa által megáldott Esterházy János Emlékharang) megszentelésére és az ezt megelőző lelki programokra került sor. Az ünnepi szentmisén részt vett Esterházy János lengyel rokonsága, hazai és külföldi jeles közéleti személyiségek és politikusok, intézmények és társadalmi szerveződések vezetői, a környékbeli, felvidéki és határon túli zarándokok, köztük a Nagykürtösi járásból is. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök volt, aki a szentmise után elvégezte a három harang megszentelését, amelyek Gombos Miklós örbottyáni harangöntő műhelyében készültek. A résztvevőknek Paulisz Marián, Alsóbodok polgármestere, Paulisz Boldizsár fia mondott köszönetet. Zárószavában megemlékezett édesapjáról, annak kifejezett elképzeléseiről és óhajáról, amelyek a mai nappal nagy részben teljesültek. Ez alkalmából az Esterházy János Szülőföldjéért Egyesület és a Pázmáneum Polgári Társulás Esterházy János-emlékéremmel és oklevéllel jutalmazta Đurčo Zoltán püspöki helynök, Károly Frigyes, a szombathelyi ELTE Bolyai János Gimnázium nyugalmazott igazgatója és Lencsés Zsolt balassagyarmati festőművész munkásságát.

-bg-

Falunap Ipolykeszin

Járásunkban az idei, közösségerősítő falunapi rendezvények sorát az augusztus 26-án Ipolykeszin megtartott falunapi ünnepség zárta. Az esőre forduló időjárás ellenére a szabadtéri színpad adott helyet a délutáni szórakoztató programoknak. Kosik Szilvia polgármester asszony megnyitója és ünnepi köszöntője után a helyi óvodások Tóth Klára óvónő irányításával mesejátékokkal, énekekkel, táncokkal tarkított fellépésének tapsolhatott a közönség. Először mutatkozott be a településen az érsekújvári járásbeli Kéménдрől érkezett és nagy hagyományokkal rendelkező Bokréta néptáncsoport. Ezt követően az ipolybalogi iskola 9. osztályos tanulója, Hlavács Réka népdalokkal lépett színpadra. Kedves és nagy sikert aratott színfoltja volt a műsornak a kelenyei menyecskék által bemutatott kazacsok orosz néptánc. A bugyuta ember című népmesét a helyi iskolás legényke, Bicskey Péter tolmácsolta. A továbbiakban az Ipolybalogi Művészeti Alapiskola tehetséges zenészei, vagyis Benko Rajnold és zenekara, valamint jó hangú énekesei, Böjtös Natália és Hlavács Réka színesítették a műsort. Aztán következtek az esti program „nagyágyúi”: Csocsesz, Dorisz, Delhusa Djon, Sihell Ferry és Henna. Utcabállal zárult a falunapi rendezvény.

-br-

Lecsőfesztivál

Szeptember 8-án Ipolykeszin ismét megrendezésre került a 2. Ipoly Menti Lecsőfesztivál a Magyar Közösség Pártja helyi szervezete és az önkormányzat jóvoltából. A délután folyamán színes kultúrműsorral és rengeteg kóstolóval vártunk minden kedves vendéget. A Lecsőfesztivál győztese Gemer László és csapata lett, akik átvehették a „vándorvarecát” a tavalyi év győztesétől és természetesen a megérdemelt fődíjat is. Az est sztárvendégei Szeredy Krisztina operetténekes és Sláger Tibó voltak. Szeretném megköszönni az alkalmat és megköszönni mindenkinek, elsősorban a helyi MKP tagjainak, a buzgó csapatoknak és nem utolsósorban a helyi önkormányzatnak, hogy az idén is megrendezésre kerülhetett ez a nem mindennapi esemény. Azt hiszem, büszkén elmondhatjuk, hogy mindannyian gazdag élményekkel térhettünk haza.

P. Sz.

Régi nóta, híres nóta

Járásunkban az idén 19. alkalommal rendezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirozsa címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközlünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Ütött-kopott öreg csárda, jaj, de árva.
Ajtaja is, ablaka is nyitva, tárva.
Fedelét a kóbor szelek hordogatják széjjel.
Csak a kémény viaskodik éjszakánként még a tolvaj széllel.

Öreg csárda, hová lettek a betyárok.
A sok pandúr, aki félve lesett rájuk.
Hová lett a csáplárosné kőkény szemű lánya.
Ki a betyárt minden éjjel tüzes borral, forró csókkal várta.

Ütött-kopott öreg csárda, ne szólj róla.
Az út mentén roskadozik egy bitófa.
Bitó mellett két bedőlt sír, nincsen keresztfája.
Ott nyugszik a futó betyár s a bánattól elhervadt babája.

Szüret táján születtem, nem véletlen lettem a bor barátja.
Mégse nézek minden este fenekére én a boros pohárnak.
Betartom hát a mértéket, vidám, nótás kedvvel élem világom,
Ha fülemből cigány húzza, nincsen nálam boldogabb a világon.

Bor nélkül, nóta nélkül nem ér semmit ez az élet számomra.
Szerelem és asszony nélkül réges-régen el lennék én kárhozva.
A szerelem fiatalít, az én párom igaz kincse éltemnek,
A bor pedig egészséget, életerőt ad a piros véremnek.

Mikor Noé apánk Isten parancsára
A vízözön elől futott a bárkába,
Minden állatfajból növényből egyet vitt,
Hogy ne nélkülözzön a vész után semmit.
Azért legbölcsebben mégiscsak azt tette,
Hogy a szőlőtőkét ki nem felejtette.
Figyelmezzon ezért a becses kompánia,
Szavamra hallgasson minden emberfia!
Ez itten gazdánknak utolsó liter bora,
Ilyen cudar féreg ám a filoxéra.
Látom a sarokban a Pista komámat,
Amint a szemében aggodalom támad.
Fél, hogy tán a borból nem ihat eleget,
Torka is kiszárad ha hiába eped.
Ne félj, szegény Pista, tréfa a mondásom,
Van még elég borunk, érdemes barátom.
Annyi a borunk, hogy jut neked elég,
S rajtad kívül bőven ihat minden vendég.
Rajta tehát, urak, vígan koccintani,
Nem fáradunk nektek elég bort hordani.

Közhírré tétetik, hogy IPOLYHÍDVÉGEN

ez év szeptember 29-én

X. Szüreti felvonulás és mulatság tartatik!

13:30 - ünnepélyes szentmise
a helyi templomban,
a szentmise keretén belül
terményáldás.

A szentmise után gyülekezés
Alvégen, ahonnan
a QUALITON

és a
RIMÓCI REZESBANDA
kíséretében végigvonulunk
a falun.

Minden megállónál
szórakoztatnak a regionális
fellépők.

Továbbá fellép

**SZEREDY
KRISZTINA**

a BUDAPESTI TURAY IDA
SZÍNHÁZ tagja.

Hajnalig a jókedvet

TORMA RÓBERT
és zenekara biztosítja.

**IDÉN BIZONY
JUBILÁLUNK,
EZÉRT SOK-SOK
EMBERT VÁRUNK!**

50 éves Nagykürtös

A /cseh/szlovákiai magyarok lexikonának a településekkel foglalkozó részében az alábbiak találhatók Nagykürtösről, amely az elmúlt hónapban, augusztus 4-én ünnepelte megalakulásának 50. évfordulóját:

„Város és járási székhely a Korponai-fennsík és az Ipoly-medence érintkezésénél, a Kürtös-patak völgyében. Az 1921-es népszámlálás adatai szerint az akkor még községnek számító Nagykürtösnek 852 lakosa volt, ebből 775 (91,0%) szlovák, 68 (8,0%) magyar. A legutóbbi, 2011-es népszámlálás során a 12 999 lakosból 9 649-en (74,2%) vallották magukat szlováknak, 645-en (5,0%) magyar nemzetiségűnek. Felekezeti megoszlás szerint: 5 946 római katolikus, 1 751 evangélikus, 60 görög katolikus, 21 református.

A 19. sz. második felében megindult, majd a második világháború után továbbfejlesztett barnaszénbányászata eredményeként ipari központtá vált, 1968-ban városi rangot kapott, és járási székhely lett. A szénbányászat mellett jelentékeny gép-, fémfeldolgozó és élelmiszeriparral rendelkezik. Az Ambrózy-kastély a 17. században épült késő reneszánsz stílusban, a 19. sz. első felében klasszicista stílusban alakították át; 1635-ben reneszánsz stílusban emelt evangélikus templomát 1770-ben barokkosították, római katolikus (Szűz Mária születése) temploma 1940-ben épült. 1974-90 között Pokrok-Haladás, 1991-től Palóc címmel jelent meg járási hetilapja.

A város honlapjáról származó adatok szerint 2018. január 1-jével 11 643 lakosa /6 111 nő, 5 532 férfi/ lakosa volt. A háztartások száma 4 048, családi házak 664, lakások 3 414, a város lakóinak átlagos életkora pedig 41,13 év. Nagykürtös Szlovákia 59. legnagyobb városa.

A múlt század 60-as éveiben az egykori Csehszlovákia egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb régiója volt a Losonci járás. Közigazgatási eljárás során 1968 augusztusában ebből alakult meg a Nagykürtösi járás 71 településsel. A vegyesen lakott települések száma 34, Nagykürtös pedig városi rangot kapott. Szénbányászának és gépiparának köszönhetően gyors fejlődésnek indult, gomba módra épültek a lakótelepek, ahol meglehetősen sokan letelepedtek a kedvező munkalehetőségek miatt - egyrészt a környékbeli, másrészt a járás távolabbi falvaiból is. Nemcsak a fokozatosan terebélyesedő gazdaság kínált munkalehetőséget, hanem a hatvanas évek végén elkészült kórház, valamint az állami és közigazgatási hivatalok, kulturális intézmények is.

A város fél évszázados fennállásából közel 30 év telt el a rendszerváltás óta, mely idő alatt kétségtelenül tovább szépült a város arculata, de megmaradt lakótelepi városnak.

Egyébként méltó ünnepség keretében emlékeztek meg a járási székhelyen az 50. évfordulóról.

/ár/

Jelöltállítások után

Lezajlottak a politikai pártok és mozgalmak háza táján a jelöltállítások a november 10-én tartandó önkormányzati választásokra. Mostani lapszámunk megjelenése idején megtartották első ülésüket a helyi választási bizottságok, amelyek számba vették és ellenőrizték a polgármester- és képviselőjelöltek névjegyzékét.

Járásunk 34 vegyeslakta településén elsősorban a Magyar Közösség Pártja és a Most-Híd vegyespárt versengett egymással a jelöltállítások idején, de indított jelölteket a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség /MKDSZ/, és nem kevés polgármesterjelölt kívánja magát megmérettetni pártkoalícióban.

Balik László, az MKP járási elnöke arról tájékoztatta lapunkat, hogy 31 településen adták le a jelölőlistákat. Ebből 13 községben saját polgármesterjelöltet indítanak, egy-egy helyen pedig MKP-Most-Híd, illetve MKP-SaS-Ol'aNO koalícióban. MKP-színekben száznál több képviselőjelölt indul a helyhatósági megmérettetésen.

A jelöltállításokkal kapcsolatban egyidejűleg megszólítottuk a Most-Híd járási elnökét és az MKDSZ illetékesét is, de lapzártánkig nem kaptunk választ.

/Bgy/

J e g y z e t „Átigazolások...”

Amint a Jelöltállítások után címmel megjelent összefoglalónkban olvashatták, járásunk településein is lezajlottak a jelöltállítások a november 10-én sorra kerülő helyhatósági választásokra. Az csak természetes, hogy a politikai pártok újra indították jelenlegi és eredményes polgármestereiket és képviselőiket. Viszont azt tapasztaltuk, hogy megnövekedett a pártok érdeklődése a független faluvezetők iránt, hogy megnyerjék őket saját pártjuk polgármesterjelöltjének. Nincs ebben semmi különös, és nem is új keletű jelenségről van szó. Információink szerint a függetlenek egy része nem kívánta feladni függetlenségét, természetesen akadtak olyanok is, akik a kapott vagy felajánlott támogatás látán-hallatán, nem mondjuk azt, hogy megingtak, de mindenképpen gondolkodóba estek, és falujuk érdekeit szem előtt tartva elfogadták a kettős vagy hármas koalíciót. Ne törjünk pálcát felettük, ha a döntésükben a beígért támogatások reményében közösségi érdekek játszottak szerepet.

Feltehetnénk a kérdést, vajon a kormány részéről az egyes települések anyagi támogatása miért gyaníthatóan pártfüggő? De ez sem új a nap alatt, bár számos példa van arra vonatkozóan, hogy a független vagy éppen a nem nyertes pártok színeiben tevékenykedő polgármesterek eredményesebb választási időszakot tudhatnak maguk mögött, mint a kormánypárti színekben megválasztott kollégáik.

Nem tartjuk éppen szerencsésnek a politikai pártok részéről ilyen-olyan kecsegtető ajánlatokkal, sportnyelven szólva, megkísérelni átigazolni saját „klubcsapatukba” a jelenlegi, más csapatban játszó polgármestereket vagy a most először indulni kívánó jelölteket. Már csak azért sem, mert egy idő után megváltozhatnak az erőviszonyok, és elképzelhető, változatlanul sportnyelven szólva, hogy helycserék lesznek a „tabella” élén.

A jelölőlisták jóváhagyása után látni fogjuk, hol történtek „átigazolások”...

/bodzsár/

A SZLOVÁK NEMZETI MÚZEUM
A SZLOVÁKIAI MAGYAR KULTÚRA MÚZEUMA
Csesztve Község Önkormányzata és a
Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya
tisztelettel meghív minden érdeklődőt a

Madách Imre Irodalmi Napokra

2018. október 5-én 13.00 órára

az alsósztrégovai Madách-kastélyba és

2018. október 6-án 13.00 órára a Csesztvei Művelődési Házba

Program - Alsósztrégova:

- 13.00 Megnyitó
A vendégeket köszönti: Jarábik Gabriella,
a SZNM-SZMKM igazgatója és Dušan Mališ,
Alsósztrégova polgármestere
- 13.20 Az Arany- emlékévkéz lezárása
Praznovszky Mihály: „Tisztelőd s barátod” - Arany
János és Madách Imre levelezése című könyvé-
nek bemutatója. A könyvet bemutatja, és a szerzővel
beszélget: E. Csorba Csilla, művészettörténész.
- 14.10 Egy család a forradalomban - Megemlékezés az
1848 - 49-es szabadságharc és forradalomról,
valamint a Hadtörténeti Múzeum és Intézet
(Budapest) és a SZNM - A Szlovákiai Magyar
Kultúra Múzeuma kiállításának megnyitója
Előadást tart és a kiállítást megnyitja:
dr. Hermann Róbert, történész
- 15.20 Emlékezés a 10 éve elhunyt Kerényi Ferencre - az
emléktábla megkoszorúzása a kastély falán
- 16.00 Koszorúzás Madách Imre síremlékénél**
Emlékbeszédet mond: N. Tóth Anikó, Madách- és
Talamon-díjas író, egyetemi oktató
Közreműködnek: Herencsár Viktória, cimbalom-
művész és az ipolysági Szondy György Gimnázium
SzondySokk Kisszínpada

Program - Csesztve:

- 13.00 Megnyitó A vendégeket köszönti:
Palman Imre, Csesztve polgármestere
Skuczai Nándor, a Nógrád Megyei Közgyűlés elnöke
- 13.20 Az Arany- emlékévkéz lezárása
Praznovszky Mihály: „Tisztelőd s barátod” - Arany
János és Madách Imre levelezése című könyvé-
nek bemutatója. A könyvet bemutatja, és a szerzővel
beszélget: dr. Kovács Anna irodalomtörténész
- 14.00 Elvek és tervek
Beszélgetés a közelgő Madách-bicentenáriumból
Vezeti: dr. Csongrády Béla és dr. Kovács Anna
- 15.00 Emlékezés a 10 éve elhunyt Kerényi
Ferencre - dr. Praznovszky Mihály
- 15.45 Koszorúzás a Madách Imre Emlékháznál**
Emlékbeszédet mond: dr. Sirató Ildikó, színház-
történész, az Országos Széchényi Könyvtár színház-
történeti tárának vezetője.
Közreműködnek: a balassagyarmati Balassi
Gimnázium diákjai és a Somoskői Harsona Trió

MEGHÍVÓ

Mottó:

*Mert érdemet szerez, aki Istenre való tekintettel
türelmesen elviseli a fájdalmat,
még ha igazságtalanul szenved is el.*

(1 Péter 2,19)

Inám Község Önkormányzata és Egyházközsége
tisztelettel meghívja Önt a
2018. szeptember 23-án tartandó

KEGYELETI MEGEMLÉKEZÉSRE

a felvidéki meghurcolt katolikus papok, hívek és
Mons. Lénár Károly pápai káplán emlékének tiszteletére

- 14.00 - Méry Gábor fotókiállítás:
Középkori templomi faliképek a történelmi
Felvidékről. A kiállítást megnyitja
Molnár Imre szociológus, történész
- 14.15 - A miskolci ANIMA vonósnyégyes
templomi koncertje
- 15.00 - Szentmise a római katolikus templomban**
Celebrálja Kozma Imre atya,
a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapítója
- 16.00 - Kegyeleti megemlékezés a templomkertben,**
ünnepi megemlékező beszédek:
Csáky Pál, EP-képviselő
Bárdos Gyula, a CSEMADOKországos elnöke

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja:

<https://www.facebook.com/csemadokNTV/>

A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu;

A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja:
csemadok.sk/intezet

**E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap
és a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK
támogatta.**

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0905/71 77 76. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nékyská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.